

Justitsministeren m.fl. har anført flere årsager til ikke at ophæve de enkelte bestemmelser. Forslagsstillerne har opdelt regeringens modvilje i nedenstående fem kategorier:

Forskriften anses for bortfaldet f.eks. som følge af nye regler.

- b. Forskrifterne har udtømt deres indhold.
- c. Forskrifterne er fortsat i brug/relevante.
- d. Forskrifterne er allerede udtrykkeligt ophævet.
- e. Der er p.t. uklarhed om, hvorvidt forskrifterne kan ophæves.

Forslagsstillerne er selvsagt enige i, at det er overflødig at ophæve regler, der allerede er ophævet (pkt. d.). Justitsministeren har oplyst, at forordning af 8. april 1768 Anl. Arvinger i Stervboer i Danmark og Norge at maa forundes det saakaldte Beneficium Inventarii, jf. L 219, § 9, allerede er ophævet, men at det ved en beklagelig fejl ikke fremgik af Retsinformation. Fejl sker, og forslagsstillerne har derfor blot fjernet den gamle § 9 fra nærværende lovforslag.

Forslagsstillerne er selvfølgelig også enige i, at det er uhensigtsmæssigt at ophæve bestemmelser, som fortsat er gældende og fortsat er relevante (pkt. c.). Forslagsstillerne har derfor ændret lovforslaget, som anført herover.

Forslagsstillerne finder derimod fortsat ikke, at der er nogen grund til at fjerne §§ 6, 26, 134 og 135 fra L 219 til nærværende forslag, idet forslagsstillerne ikke finder, at justitsministeren har fremlagt tungtvejende argumenter for at opretholde bestemmelserne. Det er dog klart, at forslagsstillerne er åbne for ændringer under udvalgsbehandlingen, såfremt justitsministeren fremfører gode argumenter.

Med hensyn til ophævelse af forskrifter, der er tvivl om (pkt. e.), finder forslagsstillerne også, at det er bedst at vente med en ophævelse. Forslagsstillerne har derfor udtaget Danske Lov, jf. L 219, § 5, fra lovforslaget grundet de særlige omstændigheder ved loven. I stedet fremsætter forslagsstillerne særskilt forslag herom.

Forslagsstillerne finder derimod ikke, at der er grund til at udtage §§ 2, 3, 12, 20, 21, 35, 36, 40, 55 og 56 fra L 219, idet justitsministeren burde have kunnet nå at undersøge, hvorvidt lovene helt eller delvis kan ophæves. Muligheden byder sig nu igen ved behandling af nærværende forslag. Som bekendt bør Retsinformation indeholde gældende ret, men såfremt justitsministeren må konkludere, at kvaliteten af det, der er indlagt i Retsinformation, er så tvivlsom, at det ikke er forsvarligt at anvende det som grundlag for en beslutning om en sanering af loven, så er forslagsstil-

lerne indstillet på at udtage de respektive bestemmelser af lovforslaget.

Såfremt en forskrift er bortfaldet efter sit indhold (pkt. b.), er forslagsstillerne enige i, at en ophævelse er overflødig. Imidlertid finder forslagsstillerne, at der bør stilles »skrappe krav« til et bortfald pga. eget indhold. F.eks. finder forslagsstillerne, at en ordlyd som »Denne lov bortfalder den xx« må være tilstrækkeligt til, at loven bortfalder efter eget indhold. Med hensyn til (dele af) forskrifterne, der er nævnt i L 219, §§ 33, 34, 37, 76, 79, 105, 115, 116, 119, 120, 123, 129, 132 og 136, finder forslagsstillerne ikke, at det alene ved en gennemlæsning af de nævnte forskrifter med 100 pct. sikkerhed kan afgøres, hvorvidt forskrifterne er bortfaldet. Justitsministeren har fremført, at der ikke er noget i vejen for at ophæve en forskrift for »at være sikker«, men det bør dog i så fald fremgå, at forskriften sandsynligvis allerede er uvirksom. Forslagsstillerne foretrækker at være 100 pct. sikker, men har selvfølgelig ikke noget imod at anføre i lovforslaget, at bestemmelserne efter justitsministeren allerede er bortfaldet.

Når en lov bliver uvirksom på grund af senere lovgivning (pkt. a.), rejser det spørgsmålet: »Kan de gamle regler blive virksomme igen, når den »senere lovgivning« ændres eller ophæves?«. Forslagsstillerne har ikke kendskab til jurister, der umiddelbart tør svare »ja altid« eller »nej aldrig« til dette spørgsmål. Svaret er nok nærmere »måske«. Derfor finder forslagsstillerne, at Folketinget og regeringen løbende bør være opmærksomme på at ophæve tidligere regler, der bliver overflødige som følge af nyere lovgivning. Forslagsstillerne foretrækker at være 100 pct. sikker, men har selvfølgelig ikke noget imod at anføre i lovforslaget, at bestemmelserne efter justitsministeren allerede er bortfaldet. Derfor er §§ 4, 7, 8, 10, 11, 13, 15, 17, 18 og 52 (og øvrige paragraffer om statslån) ikke udtaget af L 219 ved udarbejdelsen af nærværende forslag.

1. Indledning

Forslagsstillerne har gennem deres politiske virke først i Fremskridtspartiet og senere i Frihed 2000 som et af de væsentlige politiske mål at få den danske lovjungle udtyndet ganske betydeligt. Da Folketinget hvert år tilføjer 150 til 200 nye love samt ændringer af eksisterende love, vokser den danske lovmængde ganske hurtigt. Den tydelige tendens er, at der bliver flere og flere love og regler, selv om der i perioder har været enkelte spredte initiativer fra skiftende regeringer til at afbureaukratisere det danske samfund, f.eks. Poul Schlüter-regeringens afbureaukratiseringsplan